

**FEDERAȚIA SINDICATELOR LUCRĂTORILOR
DIN CERCETARE PROIECTARE DIN ROMÂNIA**

**UNION'S FEDERATION OF RESEARCH & DEVELOPMENT
EMPLOYEES - ROMANIA**

**FEDERATION DES SYNDICATS DE EMPLOYES
EN RECHERCHE ET DEVELOPPEMENT DE ROUMANIE**

**SPLAIUL INDEPENDENȚEI 202A, 06002, BUCHAREST, ROMANIA
TEL/FAX: 004 021.312.54.13, P.O.BOX: 35-136, MOBILE: 004 0744.55.45.83**

<http://www.fslcpr.ro>

Affilié a C.S.D.R., UNI et EUROCADRES

**Situatia
Cercetării Științifice – Dezvoltării Tehnologice
din România
2004-2012 și contextul european**

După decembrie 1989, domeniul Cercetării Științifice – Dezvoltării Tehnologice (C.Ș. – D.T.) din România a fost cel mai afectat atât de perioada de tranziție, cât și după, fiind ținta predilectă a “foștilor” (nomenclatura de partid și securitate) pentru a realiza direcționarea fondurilor interne și internaționale spre grupurile de interese din zona învățământului superior și a celor din zona privatizărilor, în care aveau reprezentanți și pe care le controlau.

În încercarea de a se salva unitățile de cercetare științifică, dar mai ales potențialul uman disponibil în acel moment (aproximativ 170.000 salariați, din care aproximativ 60.000 cercetători atestați), atât federația înființată după 1989, cât și sindicatele din unitățile de cercetare (a se vedea de exemplu cele din Platforma Măgurele, grupate în Convenția Sindicală I.F.A.), au declanșat acțiuni ce au avut ca obiectiv determinarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei (ce a funcționat între 1990 – 1999, după 1999 a apărut Agenția Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare până în 2004, care în 2005 s-a transformat în Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică) să ia măsuri de restructurare a domeniului, în vederea îmbunătățirii activității și stoparea tendințelor de distrugere a domeniului.

Caracteristic pentru perioada de după 1989 este existența a “două categorii” de unități de cercetare științifică și corelat cu această situație, a două categorii de salariați ai domeniului:

- 1- institutele de cercetare ale Academiei Române – institute bugetare, unde salariații sunt plătiți similar cu funcționarii publici (66 de institute, cu aproximativ 2.000 de cercetători);
- 2- restul unităților de cercetare științifică, care sunt extrabugetare, indiferent că sunt Institute Naționale de Cercetare Dezvoltare, societăți comerciale (o formă aberantă de organizare impusă după 1989), instituții publice, structuri ce cuprind aproximativ 93% din salariații domeniului.

O formă specifică de organizare este Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare (I.N.C.D.), formă la care s-a ajuns în 1995, în urma derulării unui Program Phare, privind restructurarea domeniului, program în cadrul căruia am beneficiat de consultanța specialiștilor de la Oxford. Astfel primele I.N.C.D.-uri au fost legalizate în 1996, structuri similare existând în toate țările Europei de Vest, Statele Unite și Japonia.

Incercările de a distruge domeniul și deturnarea unor fonduri internaționale nerambursabile către clientela universitară, s-au materializat prin Ordinele și actele normative ale fostului ministru Andrei Marga, grupate în Caietul 13 (bun cunoscător al operelor lui Lenin și-a grupat ordinele și actele normative în caiete, fiecare caiet având ca obiectiv un anumit domeniu), prin care s-a înființat așa-zisa *cercetare științifică universitară*. Astfel s-au putut accesa împrumuturile nerambursabile de la Banca Mondială și s-au atras și alte fonduri europene pentru a se dota ceva ce nu exista decât pe hârtie, în detrimentul institutelor de cercetare existente. Tot odată s-a instaurat și tutela asupra domeniului C.Ș.-D.T., prin instalarea la conducerea acestuia numai a universitarilor, cesionarea fondurilor pentru granturile cercetării către structurile universitare nou create: Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (C.N.C.Ș.Î.S.), Unitatea Economică de Finanțare a Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare (U.E.F.Î.S.C.Ș.U.) și / sau atribuirea conducerii programelor din planul național de cercetare științifică. Au fost create unități “specializate”, destinate numai universitarilor, prin acte normative discriminatorii, cum este cazul Agenției de Management a Cercetării Științifice și Inovării Tehnologice “Politehnica” (A.M.C.Ș.I.T.), care de la înființare a primit prin cesionare conducerea celui mai mare program din acea vreme “RELANSIN” (bineînțeles și cu cele mai mari fonduri alocate).

Acțiunea a culminat prin alocarea conducerii programelor din cadrul Planului Național de Cercetare Dezvoltare Inovare- II (P.N.C.D.I.-II) – H.G.475 / 2007, în proporție de peste 90% structurilor mai sus menționate, la care s-a adăugat și Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică (A.N.C.Ș.), care conform legii răspunde de elaborarea și controlul implementării politicilor din domeniu, deci nu ar fi trebuit să le și realizeze. Astfel apare și situația “surprinzătoare” în care aceste structuri conduceau chiar și două programe, bineînțeles fără competiție, cum era stipulat prin prevederile legale, ci prin alocare directă. Tot prin actul normativ mai sus menționat mai apare o “noutate” – salarizarea conducătorului de program cu 4300 euro / lună.

Prin ghidul de participare la competiții de proiecte, în cadrul programului Parteneriate – (componentă a P.N.C.D.I. și singurul care este destinat unităților de C.Ș.-D.T.) se impune ca o condiție de eligibilitate, participarea în consorții cu universități, astfel că peste jumătate din fondurile alocate se îndreaptă către acestea.

Odată cu desființarea în 1999 a Ministerului Cercetării și Tehnologiei (M.C.T.) și înființarea Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare (A.N.Ș.T.I.), în subordinea Ministerului Educației, singura posibilitate de a apăra cât de cât domeniul era în cadrul subComisiei de Dialog Social pentru domeniul Cercetării Științifice.

Ca urmare a neregulilor constatate cu ocazia lucrărilor subComisiei în utilizarea fondurilor de la buget, destinate domeniului, prin împiedicarea utilizării lor în timp real, reducerea lor prin rectificări bugetare și / sau deturnarea lor către învățământul superior (spre exemplu în noiembrie 2004, 10% din bugetul C.Ș.-D.T. din acel an, au fost transferate la învățământul superior, iar în 2008 din 0,63% din P.I.B. alocat prin buget pentru C.Ș.-D.T., după rectificare au rămas ~ 0,37% din P.I.B. și am intrat și cu datorii în 2009 de ~16.000 Euro, iar aceasta în situația în care, din 2006, bugetul Cercetării Științifice a fost inclus în bugetul ministerului, disparând ca filă de buget independentă), aceasta nu a mai fost convocată începând cu anul 2005.

Nu este lipsit de interes să arătăm că în perioada 2000 – 2004 inclusiv, subComisia de Dialog Social pentru Cercetare Științifică a funcționat și semnificativ este faptul că, în urma consultării cu partenerii sociali în Pactul de preaderare pentru intrarea în U.E. (falsificat

parțial de Lanyi Szabolcs- președinte A.N.C.Ș.I.T. și compania) era prevăzut ca angajament, finanțarea progresivă a domeniului, astfel ca în 2007 să se aloce 1% din P.I.B.. De altfel aceasta este și prevederea din Legea 324 /'03, care a aprobat cu modificări și completări O.G.57 /'02 – Legea Cercetării Științifice, în art. 49 (3) : **Din bugetul de stat se alocă fonduri pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, în cuantum minim de 0,8% din P.I.B., asigurându-se, în perioada următoare, o creștere a acestora în concordanță cu tendințele înregistrate în țările din Uniunea Europeană.**

Acest articol a fost modificat prin O.U.G. nr.88/2006 astfel:

“Din fonduri publice se alocă sume pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, asigurându-se anual o creștere a alocațiilor bugetare, astfel încât în anul 2010 să se atingă nivelul de 1% din Produsul Intern Brut.”

Articolul a constituit din 2002-2010 obiectul tuturor ordonanțelor simple și/sau de urgență ce reglementau unele probleme economice și financiare, fiind suspendată aplicarea prevederii legale, prezentate mai sus, pentru anul respectiv.

În 2004, după lungi discuții cu d-l Prim – ministru Adrian Năstase, s-a decis, ca un prim pas în revenirea la structura de minister, corespondent român al structurii europene – Comisariatul pentru Cercetare Științifică, înființarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică (A.N.C.Ș.) și s-a emis în acest sens H.G. 2200 / noiembrie 2004, dar a cărei publicare în Monitorul Oficial a fost împiedicată de clientela politică transpartinică, ce încercase și blocarea actului normative (H.G. 2200/ 2004), până în 2005.

Prima grijă a guvernanților instalați în 2005 (d-l ministru Mircea Miclea și d-l Anton Anton – președinte A.N.C.Ș.) a fost să justifice deturnarea celor 10% din fondurile cercetării din decembrie 2004, deturnare calificată de d-l ministru ca un împrumut, iar apoi să demoleze H.G.2200 / 2004, de care s-a ocupat efectiv d-l A. Anton, cu “deosebit succes” și astfel:

- 1- autoritatea a trecut din subordinea Guvernului în subordinea Ministerului Educației și Cercetării (M.Ed.C.) și din coordonarea Primului-ministru, în subordinea ministrului M.Ed.C., conform noului act normativ H.G. 4325 / '05, ce a abrogat H.G.2200/'04;
- 2- Președintele autorității, care avea rang de ministru, a devenit simplu secretar de stat, funcție care a dispărut cu ocazia restructurării Guvernului;
- 3- bugetul Cercetării a fost inclus în bugetul ministerului, disparând ca foaie de buget independentă, așa cum era înainte de 2005, la aceasta o contribuție deosebită a avut-o și d-l director general Mihai Păunică (ce a fost răsplătit pentru contribuțiile sale cu titluri universitare);
- 4- avizele date de autoritate actelor normative din domeniu, nu mai au caracterul de “ordin”, fiind considerate consultative de minister, ceea ce s-a văzut și în cazul H.G. 1398/'09 și H.G. 1442/'09 (avizate negativ de A.N.C.Ș., dar promovate de minister).

După 2004, până în 2008, președintele A.N.C.Ș., d-l Anton Anton, a mai modificat de cel puțin 40 de ori actul normativ mai sus-menționat (H.G. 4325/'05), funcție de interesele grupului clientelar căruia îi aparține și în conformitate cu crezul domniei sale: **pe mine nu mă interesează legile, iar dacă nu-mi convin, le modific** (aceasta a fost mentalitatea unui înalt funcționar –demnitar, care avea obligația aplicării legii și nu modificării acesteia funcție de interesele domniei sale).

Grupul de interese universitar care a condus și conduce atât domeniul educației, cât și cel al cercetării științifice, grup transpartinic, a creat atât structurile necesare deturnării

fondurilor domeniului, dar și baza legală necesară prin structura Strategiei Naționale în domeniul C.Ș.-D.T., a prevederilor H.G.475 / 2007 și a pachetelor de informații pentru programele din P.N.C.D.I.- II, care a continuat P.N.C.D.I.- I.

Situația din 2008 arată clar cum au fost gândite și folosite fondurile alocate prin buget domeniului, acestea fiind în realitate o pușculiță pentru campania electorală. Toate măsurile adoptate au urmărit blocarea acestora, astfel ca la rectificări să poată fi dirijate spre zonele de interes electoral. S-au trecut în 2009 atât plăți ce trebuiau, conform contractelor, să fie efectuate în 2008, cât și deschiderea de finanțare pentru proiectele ce câștigaseră competiția din 2008 pentru P.N.C.D.I.- II. A fost afectată astfel derularea Programului Nucleu și a proiectelor din P.N.C.D.I.- II, mai ales cele ce au fost accesibile unităților de C.Ș.-D.T. prin programele Parteneriate și parțial prin Idei . Proiectele care s-au finanțat au fost la cota de avarie, ceea ce a determinat reducerea de activități și decalarea termenelor de finalizare.

Bugetul pentru 2009, care trebuia să asigure în primul rând datoriile și transferurile din 2008, a fost propus, ca procent din P.I.B., la un nivel inferior lui 2008 și pentru un P.I.B. mai mic ca cel din 2008, suferind și alte manipulări, prin crearea “creditelor de angajament”, ce au avut ca scop să ajungem la un buget al Cercetării ce ar fi trebuit să fie la nivelul celui efectiv executat în 2008 (nu conform angajamentelor contractuale, ci celui impus de conducerea ministerului și autorității). S-a ajuns astfel ca cercetătorii să-și efectueze angajamentele contractuale, dar salariile urmau a fi primite în anul următor (2010), în baza creditelor de angajament.

În aceste condiții prevederile bugetare pentru 2010-2012 au arătat clar că se continuă politica de blocare a activității de cercetare, cu nerespectarea prevederilor contractuale la proiectele din P.N.C.D.I.- II, cu excepția celor considerate “ de interes”, de grupul clientelar universitar.

Sfidarea celor ce nu aparțin clientelei și îndrăznesc să arate corupția din sistem a atins cote alarmante, prin eliminarea reprezentanților federației din structurile consultative ale autorității, impunerea doctoratului ca o condiție de finanțare și promovare (explicația fiind că orice doctorand aduce un profit universităților organizatoare de doctorate de ~3000 de euro/an), impunerea parteneriatului cu universitățile, ca o condiție de acceptabilitate a proiectelor, conducătorii de doctorate din afara sistemului universitar nu pot să conducă doctorate decât dacă sunt acceptați de senatul universității ca profesori asociați ș.a.. Este notorie situația fostului vicepreședinte A.N.C.Ș. Marius sau Marian Enăchescu (nu se știe exact care este prenumele), care a fost făcut profesor universitar, în regim de urgență, la Universitatea Politehnică Buc., pentru a nu strica imaginea conducerii autorității. Pentru a se da impresia de legalitate structurilor create de clientelă, se modifică legislația existentă prin acte normative, ordine și/sau ordonanțe de urgență, ca în cazul C.N.C.Ș.Î.S. , A.M.C.Ș.I.T. și U.E.F.Î.S.C.Ș.U..

Ceea ce nu s-a reușit încă prin privatizarea unităților de cercetare și / sau numirea unor directori de către Fondul proprietății de Stat (F.P.S.) și acum Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (A.V.A.S), cu scopul de a falimenta aceste structuri, s-a reușit prin numirea de către clientelă, a unor universitari în conducerea acestora și apoi absorția acestor unități de universitățile “mamă”, prin preluarea patrimoniului, desființarea personalității juridice și trecerea personalului din cercetare la dispoziția senatului universității – proces demarat de tandemul d-na Ecaterina Andronescu (ministru M.Ed.C.), d-l Lanyi Szabolcs(președinte A.N.Ș.T.I.) și perfecționat de d-l Anton Anton (președinte A.N.C.Ș. și apoi ministru M.Ed.C.).

1- dacă lucrează în institutele Academiei (66 institute cu salarizare asigurată de la buget) – coeficienții de ierarhizare sunt între 1,90 – 7,20 (stagiar - maxim);

2- funcții de specialitate din activitatea CS-DT, alta decât cea a Academiei Române (care or fi aceștia) – coeficienți între 1,75 – 4,65 (stagiar - maxim);

3- salarii pentru funcții didactice auxiliare pentru cercetare – coeficienți între 1,75 – 5,25 (stagiar - maxim).

Comparativ salariile din învățământul superior (de la buget) – coeficienți între 2 – 7,60 (preparator până la 2 ani vechime la maxim prof. univ.).

Aberațiile continuă și în cadrul salarizării funcțiilor de conducere ale structurilor respective: universități, institutele din subordinea Academiei și respectiv celelalte institute, inclusiv institutele naționale de cercetare.

II – se înlocuiește acreditarea I.N.C.D.-urilor cu “certificare”, pentru a nu se crea confuzie cu universitățile (sic) și ajungem așa cum se procedează cu produsele alimentare (cârnați de Pleșcoi sau magiun de Văleni);

III – se desființează obligația de atestare a activității de cercetare;

IV – se elimină sintagma de “interes național” pentru I.N.C.D., deoarece s-ar crea confuzie cu armata, S.R.I., sănătatea ș.a., care sunt de interes national;

V - se trece la desființarea și comasarea de I.N.C.D.-uri, cu disponibilizare de personal, printr-o lege care se referă numai la structuri bugetare (ori I.N.C.D. este extrabugetar, numai institutele Academiei sunt unități bugetare);

VI – se promoveaza definiții și clasificări aberante, ne întâlnite nicăieri în lume, cum este definiția din Legea Educației –L.1 / 2011, pentru Cercetarea Științifică:

Anexa 1 – p.13. Cercetarea științifică universitară include cercetarea științifică propriu - zisă, creația artistică și activitățile specifice performanței sportive.

In comparație cu definiția recunoscută internațional – Manual Frascati:

"Cercetarea și dezvoltarea experimentală (C&D) cuprind activitatea creativă realizată pe o bază sistematică pentru a crește patrimoniul (depozitul) de cunoștințe al omenirii, al culturii și al societății, precum și utilizarea acestui patrimoniu (depozit) pentru crearea de noi aplicații. C&D este un termen care acoperă trei activități: cercetare fundamentală, cercetare aplicativă și dezvoltare experimentală."

Sau clasificarea universităților din România în:

a) universități centrate pe educație;

b) universități de educație și cercetare științifică sau universități de educație și creație artistică;

c) universități de cercetare avansată și educație;

prin comparație cu definiția din D.E.X. – UNIVERSITATE: instituție de învățământ superior cu mai multe facultăți și secții.

VII - printre modificările Codului Muncii “s-a realizat” reducerea ramurilor economiei naționale și prin eliminarea Cercetării Științifice- Dezvoltării Tehnologice din Codul C.A.E.N. și trecerea la “Învățământ superior și cercetare științifică”

Din “diferențele” dintre cele două definiții pentru Cercetarea Științifică (definiția corectă în opinia noastră este numai cea din Manualul Frascati) rezultă și diferențele dintre “politicile” autohtone și cele europene. Câteva dintre aceste măsuri, le voi prezenta în continuare, exemplificate prin câteva Directive ale Comisiei Europene, mai ales cele din această perioadă, în care ne confruntăm cu efectele crizei economice mondiale.

Uniunea Europeană a luat măsuri de combatere a crizei încă din 2008, prin investiții masive în cercetarea științifică - dezvoltarea tehnologică și finanțarea de infrastructuri de

Metoda s-a aplicat cu succes și în domeniul agricol, cu centrele de cercetare și bineînțeles cu terenurile ce le dețin, aici un parazit suplimentar este conducerea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (A.Ș.A.S.) (care deturneză din fondurile alocate pentru proiectele de cercetare 10% - pentru o așa zisă coordonare științifică). În acest domeniu clientela a fost și mai motivată, determinând apariția unei "legi speciale" pentru cercetarea agricolă și a legaliza "rolul" A.Ș.A.S..

În aceste condiții nu este de mirare diminuarea drastică a personalului din cercetare și implicit a numărului de cercetători atestați (în prezent ~ 15.000, din care ~ 6.000 cercetători atestați, inclusiv cei din institutele Academiei Române), cu toate că, după metodele de dinaintea de 1989, expertul în raportări false – Institutul Național de Statistică (I.N.S.) și d-l Anton Anton – la un bilanț la jumătatea mandatului guvernării liberale, afirma că a crescut numărul salariaților din cercetare și am ajuns la ~30.000 de cercetători, doctori, cercetători atestați, informaticieni ș.a.. Se omiteau prevederile L. 319 / '03 – Legea Statutului personalului din unitățile de cercetare-dezvoltare și ale Cartei Europene a Cercetătorului, privind atestarea ca cercetător științific. Pentru a putea masca dezinformarea, d-l Anton Anton a introdus și noțiunea de Arie Românească a Cercetării (metoda tipică pentru Ceaușescu), care include și universitari pe lângă cercetători, în opoziție cu scopul Ariei Europene a Cercetării, concept european ce vizează includerea tuturor cercetătorilor existenți în statele U.E., pentru care se aplică prevederile Cartei Europene a Cercetătorului și are ca scop să stimuleze tinerii să vină în cercetare și să descurajeze migrarea creierelor. La noi vârsta medie în unitățile de cercetare a devenit îngrijorătoare, fiind în jur de 50 de ani, iar tinerii sunt îndemnați să emigreze, chiar și prin prisma modului cum sunt tratați dacă rămân în țară sau se întorc din străinătate. În prima situație sunt niște nimeni, în a doua, dacă se înscriu în structurile guvernate de partidele politice (vezi Ad-Astra pentru Partidul Democrat Liberal) sunt specialiști reputați, ce nu pot să fie integrați decât în posturi importante, din care ridiculizează pe cei ce au făcut nefericita alegere de a rămâne în țară.

Aceasta politică denigratoare începută de Ecaterina Andronescu, perfecționată de Anton Anton a fost acoperită legal de Daniel Petru Funeriu, membru marcant Ad-Astra, al comisiilor d-lui președinte Traian Băsescu și colegul lui de organizație (Ad-Astra) și de partid Dragoș Ciuparu. De altfel definițiile și prevederile privind Cercetarea Științifică – Dezvoltarea Tehnologică, incriminate de noi, din L.1 / '11 sunt preluate ad-litteram din proiectul legii propus în 2008 de Ecaterina Andronescu.

Este evident caracterul transpartinic al mafiei universitare, mai ales dacă remarcăm că actele normative din domeniu sunt semnate de d-l Marko Bela, iar la situația actuală au contribuit și d-nii Lanyi Szabolcs, Laszlo Borbely ș.a. din U.D.M.R..

Măsurile administrative clientelare au continuat cu cele care au făcut obiectul L.329 și 330 / 2009, ce au prevederi ce vizează și domeniul C.Ș.-D.T., modificarea O.G.57 / '02 aprobată prin L.324 / '03 (Legea Cercetării Științifice) prin O.G. 6 / '11, pentru a o aduce în acord cu L. 1 / '11 (Legea Educației Naționale) și alte proiecte de acte normative, ce se află în discuție.

Stupiditatea și ilegalitatea acestor prevederi și a celor în curs de promovare, demonstrează încă odată că există o politică deliberată de distrugere a domeniului de către clientela universitară transpartinică și scot în evidență și pe beneficiari:

I-astfel avem trei salarii diferite pentru același grad profesional (de exemplu cercetător științific gradul 1), funcție de locul de muncă (Academia Română, unități de cercetare și salarii pentru universitarii care se decid să desfășoare și activități de cercetare):

cercetare europene în statele recent aderate la U.E., pentru a diminua migrația cercetătorilor, cadrelor calificate și mai ales a tinerilor din aceste țări, dar și cu scopul de a determina participarea cercetătorilor științifici și cadrelor calificate din vest, la teme de cercetare de interes european, ce urmează să se desfășoare în aceste infrastructuri.

Comisia Comunităților Europene în 2008 a înaintat Parlamentului European, Consiliului Economic și Social European, Consiliului și Comitetului Regiunilor comunicarea “ Către o programare în comun a Cercetării : a conlucra pentru a face față mai eficient provocărilor comune”, din care citez: **A investi în cercetare în prezent, înseamnă a asigura un viitor mai bun, atât pentru noi cât și pentru generațiile viitoare.**

Strategia de la Lisabona a recunoscut acest lucru prin stabilirea ca obiectiv cel mai urgent al tranziției către societatea bazată pe cunoaștere - în centrul căreia se află știința, tehnologia și inovația - și prin apelul lansat pentru investiții mai multe și mai eficiente în cercetare.

Programarea în comun vizează în primul rând programele de cercetare finanțate din fonduri publice, ceea ce înseamnă colaborarea între instituțiile publice.

Știința și tehnologia trebuie făcute să conteze în soluționarea provocărilor societale majore ale Europei.

Consecvență în aplicarea acestor principii, în 2009 s-a înaintat de către Consiliu “propunerea de regulament al Consiliului privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI)”, din care voi reda câteva paragrafe semnificative atât ele în sine, dar mai ales în comparație cu ce se practică de guvernanți noștri:

Comitetul recomandă acordarea unei mai mari priorități, în cadrul politicii europene de coeziune și a instrumentelor sale financiare – fondurile structurale – dezvoltării de noi instalații de cercetare și inovare. De asemenea solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte instrumente politice suplimentare pentru a stimula sectorul privat să investească mai mult în infrastructura de cercetare.

ERI are statut de organizație internațională în conformitate cu directivele privind taxa pe valoare adăugată, accizele și achizițiile publice. Astfel, este scutită de plata T.V.A. și a accizelor, iar achizițiile publice nu intră sub incidența prevederilor Directivei privind achizițiile publice.

ERI poate fi cofinanțată prin instrumentele financiare ale politicii de coeziune, în conformitate cu Regulamentul Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune.

Planul European de redresare economică lansat de Comisie la 26 noiembrie 2008 pentru atenuarea impactului economic al crizei financiare menționează în mod explicit cercetarea și dezvoltarea. Lista măsurilor pe termen lung prevăzute de acest plan include și așa-zisele “investiții inteligente”. Comisia pune un accent special pe acestea și solicită statelor membre și sectorului privat să investească mai mult în cercetare, dezvoltare, inovare și educație. C.E.S.E. subliniază efectele pozitive ale investițiilor în infrastructura de cercetare. Valoarea comercială potențială a investițiilor este de peste 10 miliarde EUR, ceea ce poate ajuta la păstrarea unui mare număr de locuri de muncă în întreprinderile care ar urma să fie responsabile de realizarea proiectelor de infrastructură. Ar acționa și ca un stimulent pozitiv pentru o tranziție mai rapidă către societatea bazată pe cunoaștere.

Foaia de parcurs europeană privind infrastructurile de cercetare este un excelent punct de pornire pentru foile de parcurs naționale. Comitetul observa că anumite state membre nu privesc aceste inițiative cu suficientă seriozitate. Prin urmare, le invită să recupereze ocaziile pierdute cât mai repede posibil și să urmeze inițiativele ESFRI și pe cele ale Comisiei.

La atitudinea europeană față de cercetare nu ar mai trebui adăugate decât prevederile Cartei Europene a Cercetătorului, corelate cu Spațiul European al Cercetării, măsură importantă a Agendei de la Lisabona originală și revizuită, coroborată cu prevederile programului EUROPA 2020, în care este foarte clar locul și rolul cercetătorilor științifici în aceste politici. Obligativitatea corelării legislației naționale cu reglementările Cartei decurg din 2005, atât pentru statele membre, cât și pentru cele ce candidează la intrarea în U.E..

În contradicție cu aceste politici europene, la noi anul 2011 a fost caracterizat printr-o avalanșă de acte normative și propuneri de acte normative, în curs de finalizare, ce au urmărit transpunerea aberațiilor din O.G.6/ 2011, coroborate cu cele din L.1/2011, cu simulacrul de declanșare a competiției pentru programul Parteneriate și declanșarea certificării institutelor de cercetare științifică. S-a continuat deturnarea fondurilor europene destinate C.Ș.-D.T. din cadrul programelor POS DRU și POS CCE, acțiune ce a culminat cu încercarea, deocamdată nereușită, de dirijarea a 150.000.000 euro, către clientela de la Măgurele, beneficiara acestei deturnări, reprezentată de N.V. Zamfir, I. Morjan ș.a., în combinație cu specialistul în deturnarea fondurilor și nu numai – d-na Dana Gheorghe (A.N.C.Ș.), Dragoș M. Ciuparu, de la aceeași instituție și Cătălina Meliță, director general al AM POS CCE, prin intermediul proiectului ELI (ce a mai beneficiat, fără competiție și de finanțări naționale și nu numai). Deoarece au întâmpinat rezistență, sus-numiții au trecut la represalii atât fizice, dar și materiale prin distrugerea unor instalații de interes național (vezi microtronul MI 17), împiedicarea realizării atestării laboratorului STARDOOR (mai există în Europa numai 3 laboratoare de acest tip), în mbele cazuri în *colaborare* cu Consiliul Național pentru Controlul Activităților Nucleare (C.N.C.A.N.). Au fost create astfel oportunități de a se verifica fidelitatea noului val al clientelei din institutele de la Măgurele (vezi Cătălin Ticoș, Monica Nemțanu ș.a.), în afara rudelor. Clientela a mai fost servită și prin înființarea unui institut fantomă- Institutul Român de Știință și Tehnologie- beneficiar Răzvan V. Florian, fondator Ad-Astra și consilier al lui Daniel Funeriu și a unei reviste « Revistei de Politica Științei și Scientometrie », beneficiar Petre T. Frangopol, vechi client în deturnarea fondurilor (din 1995 a fost anchetat și implicat), dar între timp a devenit membru Ad-Astra , al echipei de la Cotroceni împreună cu Daniel Funeriu, Dragoș Ciuparu ș.a.. Toate aceste «finanțări » se fac din fondurile cercetării, din care se mai achită și indemnizațiile cohorței de *academicieni*, alții de cât cei din Academia Română (plătiți de la buget), alături de *specialiștii străini* aduși pentru evaluarea proiectelor și institutelor de cercetare, pentru a se termina cu *mafia* specialiștilor români, clientelari, **cu discernământ diminuat de lipsurile de până acum** (după părerea d-nei Rolanda Predescu –director general în A.N.C.Ș.). De altfel am întâlnit exprimări cam cu aceeași tentă și la d-nii Emil Boc (prim-ministru până în mai 2012), Daniel Funeriu(ministru M.Ed.C. până în mai 2012) și Traian Băsescu(președintele României), în diferitele ocazii în care se refereau la cercetarea științifică.

Este de înțeles că, în condițiile prezentate mai sus, bugetul pentru anul 2012 nu a încălcat regula din anii anteriori, mai ales că și cel din 2011 nu a fost executat integral (practică cunoscută din bugetele anterioare) datorită *atenției deosebite* acordate de conducerea M.Ed.C.T.S.(între timp ministerul și-a mai alipit două domenii Tineretul și Sportul) și

A.N.C.Ș., cu consecințele suportate de cercetători și personalul din cercetare. Dezinformarea Comisiei Europene a fost practică și în 2012 de echipa Dragoș Ciuparu, Alexandru Căbuz, Dana Gheorghe, Mircea Sbârnă, Cătălina Meliță ș.a., iar politica actelor normative clientelare a continuat, de data aceasta fiind vizată și Legea * Statutul Personalului din Cercetare-Proiectare*. Pentru a-și asigura liniștea și pe plan național s-a trecut la realizarea unei așa zise Comisii tehnice de specialitate, pentru a se evita subComisia de Dialog Social, printr-o Decizie ilegală a aceluiași Dragoș Ciuparu, în care l-a adus alături pe *prietenul* grupului clientelar și beneficiarul activității reprezentanților acestuia, d-l Anton Hadăr, alături bineînțeles de reprezentanta d-lui N.V. Zamfir, lider sindical din institutul acestuia-I.F.I.N.-H.H..

Tot în acest an, conducătorii A.N.C.Ș. **au reușit** o cheltuie accelerată a fondurilor de la buget pentru C.Ș., în perioada scursă de la căderea guvernului M.R.Ungureanu (în timpul acestei guvernări au fost déjà deturnate 200 milioane lei din bugetul C.Ș. către primăriile clientelei guvernamentale), ajungând la aproximativ 30% din buget la mijlocul lunii mai, pe când la începutul lunii aprilie, înainte de căderea guvernului, nu se cheltuiseră nici 15 % din aceste fonduri. Altă ilustrare a modului cum s-au cheltuit fondurile bugetare alocate pentru cercetare o găsim la Ministerul Mediului, cu filă de buget independentă pentru C.Ș., unde în toți acești ani (2008-2011), din fondurile alocate nu s-a alocat un leu pentru cercetare.

Între timp s-a reușit transformarea U.E.F.Î.S.C.Ș.U. în U.E.F.Î.S.C.Ș.U.-C.D.I. (C.D.I. semnificând Cercetare, Dezvoltare, Inovare), prin încălcarea reglementărilor legale, dar care servește interesele grupurilor clientelare (Ad-Astra, Alma Mater), mai noi și mai vechi, finanțarea fiind asigurată din această sursă unică, care gestionează toate resursele financiare de la buget și nu numai, stabilește și regulile de acordare, iar consecințele s-au constatat imediat la nivelul unităților noastre de cercetare, dar mai ales la cercetători și personalul din cercetare-proiectare. Astfel s-a ajuns din nou la neplata salariilor cu lunile și / sau plata diminuată drastic a acestora, fără nici o perspectivă de recuperare. În schimb se deschid așa zise linii de interes în cadrul programului de resurse umane, *Premierea obținerii atestatului de abilitare*, din fondurile P.N.C.D.I.-II, practic returnarea taxei pentru abilitarea pentru conducerea doctoratelor ș.a.. Această instituție nu este la prima restructurare, ea mai suferind în decursul timpului schimbări, funcție de interesele momentului, fiind în subordinea C.N.C.Ș.Î.S..

Translatarea acestor escrocherii către fondurile europene din cadrul programelor POS DRU și POS CCE, a fost simplu de realizat, responsabilă realizării respectivelor Programe Operaționale Sectoriale (POS) fiind aceeași d-nă Dana Gheorghe, sub atenta supraveghere a d-nei Ecaterina Andronecu, iar deciziile aparținând aceluiași Anton Anton și Dragoș Ciuparu.

Pentru exemplificare anexăm Rapoartele înaintate Comitetelor de Monitorizare a respectivelor programe, cu ocazia ultimei întâlniri din iunie 2012. Menționăm că la POS DRU (Dezvoltarea Resurselor Umane), fondurile destinate cercetării au mers în proporție covârșitoare tot către clientela universitară, tocmai datorită structurii special făcută a programului.

Șansa a făcut ca schimbarea politică majoră din acest an să frâneze deocamdată elanul distructiv al fostei guvernări, dar nu a adus și speranța că, lucrurile se vor îndrepta, iar responsabilii pentru dezastrul actual din domeniu, inclusiv pentru desființarea activității de cercetare științifică din Codul Activităților Economice din România (C.A.E.N.), distrugerea unităților de cercetare, dirijarea clientelară a fondurilor naționale și europene, vor răspunde penal pentru înaltă trădare și sabotarea economiei naționale.

Am prezentat câteva din problemele cu care s-au confruntat și se confruntă unitățile de C.Ș.-D.T. în acești ani, ca și inițiativele europene în domeniu pentru a arăta că Anexa la prezentul document a Listei de revendicări aprobată în cadrul Consiliului Național al federației și actualizată, reflectă hotărârea cercetătorilor științifici din România de a se integra în contextul european, lucrând în țară și în institutele din România. Aplicarea măsurilor propuse în Listă ar constitui un început pentru revenirea la legalitate, înscrierea în contextul european și nu în ultimul rând, redarea demnității salariaților din domeniul Cercetării Științifice-Dezvoltării Tehnologice-Inovării și Proiectării românești.

Președinte F.S.L.C.P.R.

11.06.2012

Radu MINEA